Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

Sức Mạnh và Tổ Do

Trung Đông lại nghiêm trọng

NÁT-XE TRÙ LIỆU TẤN CÔNG DO-THÁI

Các tỉnh

BÁO DÀI HẠN

Tổng Thống ký sắc lệnh
Bổ nhiệm các vị Tư Lệnh Quân khu

SAIGON.– Tổng Thống Cộng hòa Việt Nam đã ký Sắc lệnh số 34-a/QP ngày 14-2-57 bổ nhiệm.

– Trung tướng Dương văn Minh làm Tư lệnh Quân khu Thủ đô ;

– Đại tá Nguyễn văn Y làm tư lệnh Độ nhất Quân khu ;

– Đại tá Nguyễn văn Là làm Tư lệnh Độ ngũ Quân khu.

Đồng thời trong thời kỳ chuyển tiếp, Trung tướng Dương văn Minh được lãnh đạo quyền chỉ huy cả độ nhất và độ ngũ quân khu.

Ngoài ra Trung tướng Dương v minh vẫn kiêm nhiệm chức vụ Tổng thư ký thường trực Quốc phòng.

Quân lực của V.N.C.H. vẫn kiểm soát các quần đảo TÂY SA và TRƯỜNG SA

SAIGON.– Bộ Ngoại giao thông cáo : Theo những tin tức của báo chí, có một số nhân vật ngoại quốc đương như nói tới sự tuyên bố về tình trạng pháp lý của quần đảo Tây Sa và Trường Sa.

Chánh phủ Cộng Hòa Việt Nam tuyên minh nhắc lại rằng lập trường của Chánh phủ đối với vấn đề này vẫn không thay đổi và xác nhận lại quyền lợi của Việt Nam.

Chủ quyền của Việt Nam về những quần đảo nói trên không thể chối cãi được cả về 2 phương diện pháp lý và sự việc.

Ngoài ra, quân lực của Cộng Hoà Việt Nam vẫn tiếp tục kiểm soát những quần đảo đó.

Công chức có thể xin nghỉ để đi dự Hội chợ Ban-mê-thuột

SAIGON – Theo đề nghị của Phủ Tổng Thống Cộng Hoà Việt Nam, Tổng Thống đặc biệt cho phép các công chức chánh ngạch hoặc ngoại ngạch muốn đi thăm Hội chợ Kinh Tế Ban Mê Thuột sẽ được phép nghỉ từ sáng thứ bảy 23-2-57 đến nội ngày thứ hai 25-2-1957.

Những công chức muốn hưởng đặc ân trên phải có đơn xin và được cấp hữu trách chấp thuận.

Việt Nam Cộng-Hòa năm thứ 3 ☆ Ngày Thứ Tư 20-2-1957

NGÔN-LUẬN

Năm thứ 4 số 622 .·. *Nhựt Báo Thông Tin Nghị Luận* .·. Giá 2$

Ngày 21 tháng Giêng (Âm-lịch) — *Chủ nhiệm, chủ bút : HỒ-ANH*

Điện thoại : 22.763 — Hộp thư số : 843 — Tòa soạn và trị sự : 126 đường Lê-Lai (Saigon)

Sợ An-Độ xâm lăng Ca-sơ-Mia

HỒI KÊU GỌI KHỐI BẤT-ĐẮT

VÀ MINH ƯỚC PHÒNG THỦ Đ N. A.

☆ **Mỹ lúng túng vì là bạn của cả Ấn lẫn Hồi.**

ĐÔNG KINH. – Những sự rắc rối về vấn đề Ca sơ mia mà ngoại trưởng Mỹ Đơn Lốt vấn lo ngại lúc thành lập tổ chức phòng thủ Đông Nam Á tại Manil hồi 1954 đã bắt đầu thấy rõ rệt. Mỹ ở vào một tình trạng rao nan, vì vừa muốn lấy lòng cả Hồi lẫn Ấn đều là bạn đồng minh của Mỹ. Thêm vào đó, Mỹ lại muốn duy trì những liên lạc tốt đẹp với Ấn Nhưng áp lực ngoại giao dồn dập tốn công từ mọi mặt. Theo các nhà quan sát, Hoa thịnh đốn khó mà giữ được mãi thế « trung dung » đó. Mỹ tuyên bố không muốn dính líu vào một cuộc tranh chấp về vấn đề Ca sơ mia.

Thủ tướng Hồi quốc Suhrawardy đã bắt đầu áp dụng quyền đồng minh ; ngày thứ bảy, ông đã yêu cầu nước bạn tham dự các minh ước phòng thủ Đông Nam Á và Bát Đát giúp Hồi quốc « để chống lại mọi hiểm pháp xâm lăng có thể do từ Ấn Độ xảy đến ».

Hội đồng Bảo an L.H.Q. tiếp tục họp để nghiên cứu vụ vấn đề Ca Sơ Mia.

Ô. Mc Nông vì làm bịnh không dự được phiên nhóm để thảo báo cáo Hội đồng rồ rằng ông sẽ có lời « tuyên bố vấn tắt và quan trọng » trong phiên nhóm sắp tới.

Căn nhà và 5 mẫu đất đã khai phá dành cho người trúng số độc đắc cuộc xổ số của Hội chợ Ban-mê-thuột đang làm dở và sắp hoàn thành. Căn nhà này đáng giá 500 000đ. cả đã tiện nghi: nhà bếp, chuồng bò, chuồng nuôi gà, vịt (có cả gia súc)

Chung quanh buổi họp công tác Quốc Hội

BÀN VỀ CÁC KHOẢN DỰ THẦU

☆ Tại sao dự thầu về bệnh viện tăng gấp đôi ?

☆ Phải chăng các hãng khai thác lâm sản còn được hưởng quy chế của thời trước ?

Sáng hôm 18-2-57 vào lúc 8 giờ, Quốc hội đã họp dưới quyền chủ tọa của ông Trần văn Lắm để nghe ông Trần văn Trai, Chủ tịch ủy ban Công chánh, Bưu lịch và giao thiệt thuyết trình về tu chỉnh kinh phí dự bị của ngân sách Quốc gia, trong đó quyền ưu tiên tối đa sẽ dành cho việc điều chỉnh tỉnh trạng các giáo viên thuộc Bộ Quốc gia Giáo dục và việc xây dựng Dược viện Quốc gia thuộc Bộ Y tế.

Tu chỉnh án ấy cũng như các Chương mục khác của Bộ Kiến thiết đề được Quốc hội biểu quyết chấp thuận với 77 phiếu.

Trong phiên họp buổi chiều, Quốc hội đã tái nhóm vào lúc 16 giờ để thảo luận và biểu quyết án chi phí cho Nha Công-chánh và Điện-lịch. Còn 9.825.800đ sẽ bỏ vào khoản dự trù cho Bộ Kiến thiết và Thiết kế Đô thị.

Dự án ngân sách này đã được đưa ra lần đầu tiên chiều hôm thứ bảy vừa rồi. Sau cuộc thảo luận, thuyết trình viên sáng hôm nay, đã đưa ra một tu chỉnh án giảm bớt trong ngân sách Bộ Kiến thiết một số dự chi là 4.325.800đ. Theo tu chỉnh án nói trên thì trong số tiền này, 1.000.000đ sẽ được thêm vào khoản chi phí cho Nha Công-chánh và Điện-lịch. Còn 3.325.800đ sẽ bỏ vào khoản ấn định không quá 30.000đ. không kể giá trị hàng hoá và phương tiện chuyên chở bị sai áp.

•Thuộc thẩm quyền Tổng Giám đốc Quan thuế sau khi hội ý với một Ủy ban gồm các Thanh tra liên phòng Quan thuế thì sẽ thu

XEM TIẾP C TRANG 4

tiền chuyên chở bị sai áp.

•Thuộc thẩm quyền Giám đốc Quan thuế khi hội ý với một Ủy ban gồm các Thanh tra liên phòng Quan thuế thì sẽ thu

XEM TIẾP C TRANG 4

Đây Hội chợ Kinh-tế Ban-mê-thuột. Ảnh em công nhân mà một phần lớn là quân nhân (dân vệ và quân đội Cộng Hoà) đang hoạt động suốt ngày đêm để hoàn thành kịp ngày khai mạc 22-2-1957.

Chương - trình lễ khai - mạc

Hội chợ kinh - tế Ban - mê - thuột

BANMÊTHUỘT. – Ngày 22-2-57 sắp tới, Hội chợ Kinh tế Cao Nguyên Trung phần tại Ban mê Thuột sẽ khai mạc.

Chương trình lễ khai mạc sẽ chia làm 2 phần chính :

• Khai mạc Hội chợ do Ngô Tổng Thống đích thân chủ tọa.

• Mở màn sân khấu.

Lễ mở màn đặt dưới quyền chủ tọa tối cao của Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa và do Ông Bộ trưởng tại Phủ Tổng Thống đại diện.

Dưới đây là chương trình buổi lễ :

Mở màn sân

15 giờ30: Quan khách khởi hành từ Ban-mê-thuột.

16 giờ 30 : đến Buontrap.

Lễ khai mạc màn sân bắn. 19 giờ 30.– Quan khách dùng cơm chiều.

Đi sân đêm. Nghỉ đêm tại Buontrap.

Lời cảm tạ

của Bạn

Dương văn Mỹ

KÍNH GỞI : Toàn thể Đồng bào cử tri Quận Nhứt

Thưa toàn thể Anh Chị Em Cử tri,

Nhờ sự nhiệt thành ủng hộ của toàn thể các giới đồng bào Quận Nhứt đô thành, từ các bạn Quân nhân đến Anh Chị Em Công nhân thợ thuyền, từ các bạn Công Tư Chức đến Anh Chị Em Thương gia, tôi đã đắc cử Dân biểu Quận Nhứt Đô thành trong cuộc bầu cử hôi tức ngày 17-2-1957.

Tôi xin chân thành cảm tạ Quý vị và Anh Chị Em Đồng bào đã có hảo ý cổ động cho tôi. Tôi cũng không quên cảm ơn tất cả những Ban Anh Chị Em khác tuy không hết lòng cổ động cho tôi, nhưng đã hăng hái đi làm nhiệm vụ Công dân để cuộc đầu phiếu được đặt hiệu lệt quả.

Tôi rất lấy làm vinh dự được đại diện toàn thể Đồng bào Quận nhứt trong Quốc Hội Lập Pháp Việt Nam Cộng hòa.

Tôi cương quyết cố gắng thực hiện chương trình tranh đấu mà tôi đã đề ướng khi ra tranh cử và đã được Đồng bào tán thưởng với hết thảy nỗ lực tôi, và tin tưởng ở sự ủng hộ đắc lực của Đồng bào để có thể làm tròn nhiệm vụ.

Thân ái chào thắng lợi

DƯƠNG-VĂN-MỸ

Dân Biểu Quận Nhứt Đô Thành

Cuộc viếng thăm Ban Mê Thuột của một số anh em báo chí trước ngày Hội chợ khai mạc

SAIGON.— Đáp lời mời của ông Trần văn Bết Tổng thanh tra Phủ Tổng ủy dị cư, hồi 6 giờ sáng hôm 18-2-57, một số anh em báo chí Thủ đô đã lên đường lên Ban mê Thuột viếng thăm thành phố đất đỏ mấy vài ngày trước khi hội chợ kinh tế miền Cao nguyên khai mạc.

Tại đó,anh em báo chí đã được ô.Trần văn Bết cho biết sơ qua về mục đích của chánh phủ trong việc tổ chức hội chợ kinh tế Ban-mê-thuột (cũng như chúng tôi đã trình bày trên Ngôn Luận) là để giới thiệu với đồng bào toàn quốc khả năng kinh tế phong phú của miền Cao nguyên Việt Nam, Sáng hôm sau, 17-2-57 anh em báo chí Thủ Đô đi thăm các trại

XEM TIẾP H TRANG 4

Đây : các cấp có thẩm quyền

GIẢI QUYẾT CÁC VỤ VI - PHẠM LUẬT LỆ QUAN THUẾ và CÔNG-QUẢN

SAIGON.– Ngày 15-2-57 vừa rồi, Tổng Thống đã ký sắc lịnh số 35-TC ấn định thẩm quyền điều đình để giải quyết các vụ vi phạm luật lệ Quan Thuế và Công quản. Theo sắc lệnh này thì :

VỀ QUAN THUẾ : Thuộc thẩm quyền Thanh Tra Khu Vực, Thanh tra thường trú và ngoại vụ quan thuế (với sự thỏa thuận của thương cáo) khi số thuế ấn định không quá 5000đ. Nếu không có thuế ấn lậu khi số ngạch hình ấn định không quá 20.000đ, không kể giá trị hàng hoá và phương tiện chuyên chở bị sai áp.

•Thuộc thẩm quyền Tổng Giám đốc Quan thuế sau khi hội ý với một Ủy ban gồm các Thanh tra liên phòng Quan thuế thì sẽ thu

XEM TIẾP C TRANG 4

QUAN ĐIỂM

Không nên quá cứng rắn

Công cuộc kiến thiết đô thị và chỉnh trang lãnh thổ mà trước kia mệnh danh là « công cuộc giết tóc », cho đến nay có thể nói chưa thực hiện được bao nhiêu. Bởi vì công cuộc nói trên theo chủ trương của Chính-phủ là : 1 — Nâng cao mực sống cho đồng bào còn lao khổ phải sống chui rúc trong các căn nhà thiếu vệ sinh 2 — Sửa sang đọn dẹp các xóm nhà lá hầu đẹp đô bảo đảm an ninh trật tự cho dân chúng — Vói 2 mục tiêu tốt đẹp ấy, đáng lẽ công cuộc « kiến thiết và chỉnh trang » phải được toàn thể đồng bào cần lao nhiệt liệt hoan nghênh.

Tuy nhiên,trên thực tế đồng bào vẫn chưa nhận rõ được cái ý nghĩa và công cao cả-nói trên. Số dĩ có tình trạng « chậm hiểu » như vậy một phần vì công cuộc trên trước đây đã được đề ra và « sớp sửa » thì hành với tinh cách một mệnh lệnh đuổi nhà ! Hãi gần đây sau lúc công cuộc « kiến thiết và chỉnh trang » đã được đặt thành vấn đề quan trọng, được đặt thành kế hoạch và được phổ biến rộng rãi thì đồng bào các xóm nhà lá cũng đã tạm được yên tâm. Nhưng trong lúc việc thực hiện kế hoạch : xây nhà rẻ tiền, giúp phương tiện chuyển dịch chưa tiến hành được mấy thì do một sự tình cờ rủi ro, nạn hỏa hoạn vẫn thường thường gây thêm những vấn đề rắc rối. Nhưng vấn đề rắc rối đó là : các đồng bào nhà lá hoang mang vì những tin đồn đại vu vơ cho rằng chủ đất lấn đất nhà ! lệnh của cơ quan trật tự, không cho dựng tạm lợi nhưng rủi lâu đã ở tạm trên những đống rơ tàn !

Sự thực về dự luận thật thiệt nói trên chúng tôi tin rằng đồng bào chẳng ai nỡ tin. Tuy vậy giữa lúc và công đoạ khó không nói trở hẳn tại sao dân đang được yên ổn lại thì dư luận thật thiệt kia vô tý như vậy chỉ vô lý hơn nữa chắc cũng có một số ít đồng bào cạn nghĩ tin theo.

Hậu quả tai hại của sự kiện trên đối với công cuộc « kiến thiết và chỉnh trang » to lớn đến chừng nào chắc hẳn các nhà hữu trách cũng đã hiểu rõ.

Vậy thì, đã làm sống tỏ chủ trương « nâng cao mực sống, bảo đảm an ninh trật tự vệ sinh cho đồng bào cần lao » trong chương trình kiến thiết đô thị và chỉnh trang lãnh thổ, chúng tôi đề nghị :

(Xem tiếp trang 4)

DỒNG BÀO THUÊ ĐẤT ở khu Khánh-Hội thắng lợi

— Hàng « Địa Ốc Ngân Hàng » đã hạ tiền thuê đất theo giá biểu của Đô Thành.

KHÁNH HỘI.– Vừa đúng một năm rồi, cuộc tranh chấp sôi nổi giữa đồng bào chiếm đất khu Khánh Hội sắp sửa đi đến kết thúc, nhứa là hãng Crédit Foncier (Địa ốc Ngân Hàng) đã chịu nhượng bộ dựa theo nguyện vọng của đồng bào thuê đất, thâu tiền đất theo giá biểu của Đô Thành, áp dụng và xin hồ sơ thuê đất từ năm 1953 cho đến tháng 6 năm 1956.

Ngoài ra, Khánh Hội này hàng mấy trăm gia đình nghèo thuê đất của 2 chủ nhân là hãng Credit Foncier, S.I.P.S. và Port de Commerce. Hồi năm 1953,

XEM TIẾP D TRANG 4

Biến thể tiền quỹ « Tín-Dụng »

2 Chủ tịch xã Lương-Hoà bị bắt

— Xe cán chết người, tài xế bỏ trốn.

CHOLON.– Gần đây chánh quyền có tổ chức các quỹ « Tín dụng bình dân » ở các xã, quận để giúp đỡ nông dân. Quỹ này giao cho Hành chánh xã và Nông vụ cán sự điều khiển. Vừa rồi ở xã Lương hòa (Cholon) người ta đã phát giác ra một vụ tòa rập chấm đoạt số tiền 13.304 đồng của quỹ này mà tội phạm là 2 chủ tịch của xã Lương hòa, (1 chủ tịch H. C. 1 chủ tịch nông vụ) Công việc bị đổ bể cả 2 đã bị bắt. Theo điều kiện ấn định của cấp trên thì xã Lương Hoà có 5 người được vay tiền tín dụng ; Ngô văn Ngà vay 21.600 đồng. Đồng thị Năm vay 3.400đ.Nguyễn văn Phát vay 1.744đ., Nguyễn văn Thông vay 4.400đ., Nguyễn văn Lâu vay 2.200đ; Số bạc vay sẽ được trả dần kỳ hạn đã định. Ban này thuộc quyền điều khiển của ông Nguyễn thành Trung (Chủ tịch xã Lương Hoà) và Nguyễn văn Hóa (Chủ tịch ấp ban Nông vụ).

XEM TIẾP A TRANG 4

BẢO-SỰ THƯỜNG-TRỰC

Thứ Tư 20.2.1957

Bác sĩ Nguyễn văn Tam 36. đường Trần quan Khải Saigon.

Bác sĩ Lê quang Trinh 34, đường Trương tấn Bửu Cholon.

Bác sĩ Ngô tấn Sáng 210, đường Võ Tánh Saigon.

Lời cảm tạ

Thân mẫu chúng tôi là Bà quả phụ Nguyễn văn Thiệt, nhũ danh Nguyễn thị Thiệt, thọ 72 tuổi, đã từ trần ngày 16-2-57 tại Saigon.

Chúng tôi thành thật cảm tạ Quý vị đã tỏ lòng thương tưởng đến thân mẫu chúng tôi trong lúc đau yếu và khi mất.

Chúng tôi cũng thành thật cảm tạ Quý vị đã đến dự lễ cầu siêu, đưa linh cữu và an táng thân mẫu chúng tôi.

Chúng tôi cũng thành thật cảm tạ Quý vị đã gửi điện tín, phân ưu và phúng điếu.

Nay kính

Nguyễn văn Thiệt

Nguyễn văn Thiệt

Nguyễn văn Thiệt

Số 34

Truyện dài tâm lý

HAI GIỌNG NƯỚC MẮT

của TA QUANG KHỞI

(Tiếp theo)

CHƯƠNG IV

— Em bảo rằng chị mệt nên không xuống. Anh ấy...

Kiều Thu ngắt lời :

— Khỉ lắm ! Tôi có bảo cô nói thế đâu. Cô cứ nói thẳng là tôi không thèm tiếp anh ấy để lần sau anh ấy đừng tới đây nữa. Cô nói như thế, anh ấy lại tưởng tôi còn yêu anh ấy.

Liên Chi vờ ngơ ngác :

— Thế chị không yêu anh ấy nữa, thật à ?

— Cái đó mặc tôi, cô không cần phải hỏi lôi thôi làm gì. Nhưng, để anh ấy đi lại lại nhà này, nhỡ bên anh Hoàng có ai trông thấy thì phiền lắm.

Liên Chi không nói gì nữa. Nàng lặng lẽ đi ra. Được vài bước, bỗng nàng quay lại, nói :

Anh ấy bảo em anh ấy ở đường Hai Mươi. Lúc nào cần thì chị có thể đến tìm anh ấy, chị nhớ lấy nhé.

Không thấy chị đáp, nàng lại lững thửng đi ra phía cầu thang.

Còn lại một mình, Kiều Thu nghĩ đến Luyến. Tuy nàng nhất định cự tuyệt như thế, song trong lòng nàng vẫn còn cảm thấy nao nao buồn. Cho hay mối tình đầu khó có thể phai nhạt, dù chẳng được cùng nhau sống dưới mái nhà, dù ở hoàn cảnh nào. Đã nhất định đoạn tuyệt với Luyến mà sao mỗi lần nhớ tới anh, lòng nàng vẫn không khỏi thổn thức, bồi hồi.

Suy đi xét lại, nàng cảm thấy hối hận vì đã có thái độ quá cứng rắn đối với người yêu cũ. Dầu sao thì Luyến cũng là người đầu tiên chiếm được trái tim nàng. Và bây giờ, mối giây liên lạc giữa nàng và Hoàng đã coi như đứt đoạn hẳn rồi. Hơn một một tuần xa nhau mà Hoàng không thèm hỏi han săn sóc gì đến nàng cả. Tình nghĩa vợ chồng chẳng lẽ chỉ vì một bức thư mà tuyệt sao ? Ừ, giá nàng có phạm lỗi thật, thì nàng cũng chẳng dám kêu ca, oán trách ai. Nhưng, dẫng này, nàng đã cố tình xa Luyến. Hoàng đã không chịu hiểu như thế, mà cũng không muốn để nàng minh oan. Thật là tai hại. Thì thôi, nếu chẳng thể chung sống đến trọn đời, dành mỗi người đi một ngả đường vậy.

Càng nghĩ, nàng càng thấy tủi thân quá. Nàng đã nhiều lần hạ mình xuống để xin Hoàng nghe nàng minh oan một vài phút, rồi muốn ra sao cũng được. Thế mà Hoàng vẫn cứ lạnh nhạt, vẫn cứ thờ ơ và chẳng bao giờ nghe nàng nói hết một câu ngắn ngủi nào. Sức người chịu đựng cũng chỉ có hạn. Vì thế, nàng coi như lòng tự ái của nàng đã bị tổn thương. Và, nàng đâm liều. Nàng sẽ coi thường tất cả dư luận nếu cần.

Rồi, từ chuyện chồng con, nàng miên man nghĩ tới mọi người trong gia đình chồng và mọi người trong gia đình mình.

Cuối cùng, dòng tư tưởng của nàng lại trở về với Luyến. Lòng nàng không khỏi xao xuyến khi hình bóng người yêu cũ lớn vớn hiện trong trí nàng. Bỗng, nàng hết sức ngạc nhiên vì vừa nhận ra rằng nàng hãy còn yêu Luyến tha thiết. Thì ra, mối tình đầu tiên ấy vẫn nấp trong tiềm thức của nàng để đến bây giờ bộc lộ ra. Nàng cố xua đuổi hình bóng Luyến— mỗi lúc một hiện rõ hơn — và cố quên mối tình đó đi. Nhưng, càng làm thế, nàng lại càng cảm thấy yêu tha thiết hơn, hình bóng Luyến lại càng hiện rõ hơn.

Chiều hôm sau, khi thành phố vừa lên đèn và sau bữa cơm, Kiều Thu không thể dập tắt nổi ngọn lửa ái tình đang lại bùng bùng bốc lên trong lòng. Nàng liềnmặc quần áo để ra phố chơicho khuây khoả nỗi nhớ thương người yêu đi. Mới đầu nàng cảm thấy thơ thẩn đi trên những phố đông người. Sau, vì lần áo quá và cũng vì sợ gặp người quen hay bè bạn, nàng rẽ vào một con đường vắng.

Tiếng guốc rì rào trên cành lá khiến nàng thấy vui tai. Nhưng, gió cũng làm nàng khẽ rùng mình vì hơi lạnh. Tuy nhiên, nàng cảm thấy thoải mái lạ thường.

Giữa lúc nàng sắp sửa bước sang con đường dẫn về nhà thì nàng nghe thấy có tiếng ai gọi đằng sau Tiếng gọi khe khẽ và hơi rụt rè. Không cần phải suy nghĩ lâu lai gì, nàng cũng nhận ngay được tiếng Luyến. Bỗng, nàng hốt hoảng bước nhanh, như chạy trốn. Được dăm bước, không nghe thấy tiếng chân đi theo, nàng chợt ngừng bước và ngoảnh nhìn lại. Luyến đang thẫn thờ bước từng bước uể oải và mất dạng chậm chú nhìn nàng. Nhưng, khi thấy nàng đứng lại, anh tỏ vẻ hết sức ngạc nhiên, nhưng cũng vội vã đi gần nàng.

Lúc Luyến đã đứng bên cạnh thì Kiều Thu nửa sung sướng nửa ngượng ngập, cúi nhìn xuống đất. Còn Luyến thì anh có vẻ sung sướng và cảm động lắm. Vì thế, chưa ai dám lên tiếng trước. Hai người cứ im lặng đứng bên nhau rất lâu. Sau cùng, Luyến lúng túng tìm câu để mở đầu câu chuyện. Loay hoay một lát nữa, anh nói :

(Còn nữa)

Một nỗi khổ tâm...

(Tiếp theo trang 3)

diễn, nhưng cái tự ái nhà nghề của ông Bầu bắt buộc ông phải sửa đi chút ít. Chỉ chút ít thôi, nhưng là những chỗ không đáng sửa ông lại sửa, thì dụ có những đoạn bố cục vừa phải, ông sửa kéo dài ra, có những chỗ cần giải quyết gấp rút, thì ông cho thêm vào một khúc vòng cổ hoặc vài ba đoạn thơ, không ăn nhập gì với tuồng. Có khi vở tuồng đang chặt chẽ lại bị sửa thành lỏng lẻo. Nếu đem lý luận phân tách, thì lòng nói : " Các anh không có kinh nghiệm chuyên môn, sửa như thế là tôi đưa vào ý thích của khán giả, các anh mới soạn tuồng đấy, chứ tôi làm bầu đã một, vài chục năm rồi, tôi biết». Dựng bằng theo ý kiến tự cao tự cho của Bầu, soạn giả đành im lặng để ông sửa, mà không có ý kiến.

Một phía khác, là anh chị em nghệ sĩ tự tìm quả, và cũng tự cao nữa, nên không cần học vỡ. Họ tin họ cương tài, và nghe nhác giọng nên chỉ cần coi vở phớt qua khi tập ruợt thôi.

Do đó khi lên sân khấu họ bỏ những câu rất hay, rất ý nghĩa, và cương những câu rất hại mang lấm cho soạn giả đứng dưới giật mình thon thót, tái mặt hay phát run. Thí dụ: gần đây đoàn hát nọ, ông kép chính đã cương một câu : *" Không có thầy giáo như tôi thì tất cả mọi người đều mù, đều dốt».* Câu nói ấy đã làm soạn giả cau mặt chịu đựng, mà chính khán giả cũng phải khó chịu.

Đấy là 2 câu chuyện tâm tình của soạn giả, và còn nữa, nhưng chúng tôi đơn cử ra hai sự việc ấy, để làm bằng cớ đưa ra mới mẫu thuẫn phức tạp ấy giữa ông Bầu. Nghệ sĩ và Soạn giả hiện đang ngâm ngầm xung đột, mà theo ý chúng tôi nó rất có hại cho sân khấu kịch trường.

Nếu nói việc lãng công kể tiền là do nhà hát, thì 3 lớp người liên hệ trong kịch giới cũng là phiến diện. Vì thực sự thì quan, ai cũng đều có tự ái cả. Soạn giả soạn được vở tuồng là thích mắn, mà bị sửa, là tự ái tất nhiên rồi.

Ông Bầu tự cao, tự phụ ở chuyên môn của mình là điều không lạ. Vì có ông Bầu nào đối với nghề thật không muốn giữ địa vị đàn anh.

Còn nghệ sĩ tự hào, tự đại không cần học vỏ cũng là một thái quen sẵn có từ xưa, chứ không phải mới mẻ.

Sự tự cao, tự hào, tự ái, tự mãn của soạn giả, ông Bầu, anh chị em nghệ sĩ đều có lý cả, nhưng chung quy chỉ là thiệt thòi cho nghệ thuật.

Vì hiện tình sân khấu kịch trường không có đạo diễn (đa số đoàn hát) đã là 1 việc làm giảm khả năng nghệ thuật rất nhiều. Mà sự tự cao của mỗi người chen lấn vào lại càng giảm nhiều hơn nữa.

Tự cao của ông Bầu hạn chế bớt những sáng kiến nghệ thuật mới.

Tự cao của nghệ sĩ, vô tình xuyên tạc ý nghĩa kịch phẩm trong lý thuật đối thoại hoặc diễn đạt tâm lý nhân vật.

Tự cao của soạn giả là bỏ bớt ý thực chuyên môn.

Nhưng trong hoàn cảnh hiện tại, sự tự cao của soạn giả cũng có nhưng chỉ là mức thấp, vì họ đang tìm dưỡng và tiền liền nghệ thuật họ chủ ý học tập hơn là tự hào, tự mãn.

Tình trạng mâu thuẫn ấy, nếu không giải quyết được, chúng tôi e sẽ có ngày xảy ra rắc rối làm cản trở cho sân khấu kịch trường không ít.

Đưa ra vấn đề này, mục đích chúng tôi là muốn trong ca kịch giới cần dung hoà làm sao để có thể đẩy mạnh sân khấu kịch trường tiến lên, và tránh cho nó 1 tình trạng rắc rối sau này.

HOÀNG SƠN

Hộp thư tòa soạn

Bạn Phạm thanh Kỳ (Saigon) : « Chiếc áo mầu thiên thanh » có dịp sẽ đăng.

— Bạn Phương Linh (Saigon) : « Thoát Nạn » kỳ thuật trình bày chưa được vừng. Đón đọc sáng tác khác của bạn.

— Bạn Minh Hải (KBC 4719) : Văn bạn viết được lắm song rất tiếc cốt truyện dựng chưa được vững. Mong gửi cho sáng tác khác.

— Bạn Hoàng Hải (Phú Bình) : Không đăng « Nhớ Tàu »

— Bạn Doãn Quân (Saigon) : « Cô giáo Thủy » xa với thực tế quá nhiều không đăng.

— Bạn Thanh Thanh (Phú Thọ) : Sẽ đăng. Xin cứ tiếp tục gửi cho.

— Những bài không đăng : « Chuyện con Khuyên » — « Tình bạn » — « Tình bạn trên hết » — « Tình trong khủ. Nhạc » — « Dự luận » — « Những người hiếm có » — Bạn Hoài Trinh (KBC 4433) : Không đăng. « Cảnh đợi »

Tìm người nhà

—Phòng văn Phu trưởng phòngDân vệ tỉnhPleiku cần gặp anh Phùng trần Nghĩa ở Bangkok, Thái Lan. Cho em biết tin ngay.

— Nguyễn thị Chiêm trước ở 36 Lê Lợi Hanoi nay ở đâu, cho em là Nguyễn đình Thăng biết tin. Thư từ gửi về 11 Nguyễn ... Khanh Saigon

TAM TINH

Hải Cẩu Bổ Thận Hoàn

Vỏ các Văn trị bệt Mọng tinh. D. Tinh. Hoạt tinh. Gia 25 đồng. Hỏi tại các thuốc Bắc

Đọc và cổ động

Ngôn - Luận

MINH-TRIẾT

—Nhà HUYỆN 81 và THẦN BÍ HỌC đoán rõ số vận mệnh tốt xấu chỉ rõ thời gian chuyển bại thành thắng

— Một quẻ bói rất lạ và linh hiệu nhứt, bố toán theo phương pháp CHIÊM TINH quyết chắc sự thành bại

— Truyền dạy toán khoa "NHẬM ĐỘN, mà thời nào các bực quân tử đã tung dùng để biết trước mọi việc

— Chuyên luyện phép " THAI CỰC. rất linh nghiệm để độ thân kinh mạn, lâu ăn phát đạt

646, Phan-đình-Phùng nối dài

(Cầu chợ Bến Cỏ — Saigon)

Danh bất hư truyền

Chẳng tốt là NG. V XANH 60-d Hiền Ngô tăng Châu— Tr. V. Xá 69 Hiền Ng. Cư Trinh—Ng. V. Tri 213/34a, Tr. Bình Trọng—Ng. Thị Lan 125/103 Tôn Đản, đau bao tử xưng gan sỏi ruột, no hơi tức ngực, nghẹt sổ khó tiêu; Ng. Thị. Sương 166d, bến Phát Diệm — Ng. Th. Sinh2 78/3, Tôn T. Thuyết — Bà Thái v. Mọc 56 Cửu hoà 2, thiếu máu, kinh kỳ trễ nải bụng khó rang ngực, hơi xông, lợi răng, đau xốc bên xương, khí hư bạch đới tử cung đau trắng — Ng. Ang 1 Đinh T. Hoàng Pb. Thiết, L. P. Quang 163a Bến cỏ — Huỳnh v. Khải 279 Tân Đảo — Tr. V. Cường 71 bến Pb. Đà. Phòng — Đ8. V. Út 18/34 Tân T. Thuyết — Pb. V. Mai trợ 14-5, đi cơ Phủ thọ — Ng. Th. Phác 87 Hai Bà Trưng : trẻ lên lớn, thập hư lãnh thương, đói ra máu, đi nhiều tinh, lưng mỏi mắt hoa hồi hợp không ngủ, nhiều ngực khó thở, đến nhờ Ông Long Bướm Vàng 19 bis Ngô Tùng Châu (Phan Thanh Giản cũ)Saigon chữa khỏi bịnh, thực tiếng đồn không sai, bịnh tự ora xé mách Đăng Đàn Danh Sư bịnh nghiệm chuyên môn.

Đường Kiếm Họ Hoàng

SẮP KẾT LIỄU

ĐỌN XEM

một tiểu thuyết mới nhất

của HOÀI ĐIỆP THỨ LANG

Một thiên ANH HÙNG CA lạ lùng của thời đại.

Sẽ đăng hàng ngày trên Nhật báo Ngôn Luận.

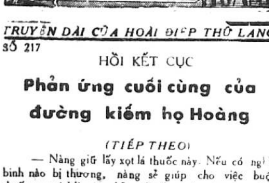

TRUYỆN DÀI CỦA HOÀI ĐIỆP THỨ LANG

Số 217

HỒI KẾT CỤC

Phản ứng cuối cùng của đường kiếm họ Hoàng

(TIẾP THEO)

— Nàng giữ lấy xọt là thuốc này. Nếu có nghĩa binh nào bị thương, nàng sẽ giúp cho việc buộc thuốc ngay ! Và nàng hẳy cố trấn tĩnh, có thông thấy máu chảy nhiều cũng đừng sợ ! Kìa ! Một tụi Bạch quỷ đang dẫn thân vào chỗ chết !

Toán Bạch quỷ nghênh ngang tiến đến gần, có vẻ bất chấp tất cả. Tráng sĩ họ Hoàng vung kiếm lên nhẩy xổ ra đầu tiên. Đoàn nghĩa binh mai phục cùng một lúc ùa lại xông vào địch thủ mà chém giết. Trần Vũ xung xát như một hung thần. Lý Thiên Quân, Phan Ngọc, Bạch-văn-Khương đâm tả, đánh hữu tới bời với tất cả lòng phẫn nộ của những con cọp đã sắp phải lìa ngàn.

Đường kiếm họ Hoàng được dịp tung hoành thoả sức. Đã năm, sáu địch thủ gục ngã dưới mũi kiếm đó. Những tiếng kêu thét, nguyền rủa vang lên thất thanh.

Toán giặc Phú, bị đánh bất ngờ, không kịp giữ tay, tan tác chạy khắp các ngả.

Nhưng, chỗ nào cũng có các chiến sĩ nghĩa quân đột ngột hiện ra như chui từ dưới đất lên. Những lưỡi mã tấu giáng xuống phầm nhập. Máu phun như suối. Máu nhuộm đỏ những thân hình Bạch quỷ.

Hồng Trang hoa cả mắt. Nàng tưởng mình đang ngợp trong một giấc mê đầy máu. Bãi giác nàng rùng mình nhắm nghiền hai mắt lại. Tới lúc nàng mở mắt ra thì các chiến sĩ nghĩa quân đã lại nép mình sau những khóm cây, những mô đá, lạnh lùng nhìn xác giặc nằm ngổn ngang trên mặt đất.

Tức thì, từ phía sườn núi, súng lớn lại khạc lửa ầm ầm. Một toán bạch quỷ thứ hai, cũng đông bằng toán trước, cũ gắp người vác súng tiến lên. Nhưng, lần này, không để chúng tới gần đội quân cung nỏ và các tay súng nghĩa quân lần lượt hạ chúng ngã là tả. Còn lại tên nào thì dao và kiếm lại một phen nữa xung sát không xót một mống. Tráng sĩ họ Hoàng dâm chém đã mới tay mà lưỡi kiếm tuyệt diệu vẫn sáng như bạc, không hề dính một vết máu.

Quân Phú hình như đã hiểu rõ lợi hại của hai trận đánh giáp lá cà vừa rồi. Trên sườn núi bỗng vọng lên một hồi kèn thúc dục. Sáng lóa, sáng con từ ba phía chọt nổ ran. Cả một thung lũng như xôi lên xùng xục. Hoàng tráng sĩ cùng đoàn nghĩa quân đang say chiến đấu, vẫn cồn thu hình sau chỗ ẩn nấp, hầm hố chờ giặc trần tới. Đào Hồng Trang hối hộp vịn vào mõm đá, nghiến cổ nhìn quanh. Chỗ nàng đứng vượt cao lên hơn mặt đất thường. Bỗng, nàng kinh ngạc, chắp tay vào ngực, giật giọng thét gọi Hoàng tráng sĩ :

— Giặc từ ba phía kéo lại đông lắm ! Chàng hãy cẩn thận !

Tráng sĩ họ Hoàng vùng đứng lên. Quả nhiên, quân Phú từ ba phía đông như kiến đang áp mình xuống dất bỗ luồn trong cỏ giành tiến đến. Trông xa, như những con rắn dài mình mông uốn khúc trườn đi.

Một loạt tên và đạn súng trường của nghĩa quân vun vút bay tới trước mặt chúng Cả ba phía, giặc đều vung lên chạy lại. Chúng đông vô cùng, có tới hàng nghìn tên từ trên sườn núi đổ xuống, từ các khe núi kéo ra. Cùng tên và súng của nghĩa quân bắn không xuể. Lớp này ngã, lớp khác cứ cuồn cuộn trào lên như sóng biển. Hoàng tráng sĩ nghiến răng chạy tới sau mỗi đà cao, bên cạnh Hồng Trang. Đao mắt rất nhanh nhìn suốt chiến địa một lượt, chàng giơ kiếm lên, thét lớn :

— Anh em nghĩa quân ! Tất cả lên ngựa rút lui ! Tiến về Thác Đầu Đằng theo tôi !

Đỡ Hồng Trang lên ngựa, chàng nhẩy lên ngồi phía sau con Kim Phong, chờ tất cả đoàn nghĩa binh cùng ra roi phóng chạy, lao qua những nương dâu xanh ngắt. Đạn súng của Bạch quỷ bắn theo rèo ngay bên tai mọi người, nhưng may không trúng ai. Đoàn người ngựa phóng xa dần. Tới cuối thung lũng, đường bỗng lên đốc cao dần, và chỉ còn hẹp vừa cho đoàn ngựa đi hàng một. Hoàng tráng sĩ lên tiếng, :

— Chúng ta đang đi lên Thác. Bạch quỷ dưng hòng đuổi theo ta nữa !

(Còn nữa)

BIẾT SÀI TIỀN

HÃY DÙNG

Bổ Huyết Khu Phong

hiệu BƯỚM VÀNG để thưởng Xuân và làm quà biếu Tết. Đại Bổ khí huyết trị đau lưng nhức mỏi cứng gân xương, bết tiểu bón, tăng sức lực.

Rất thơm ngon dễ uống

ChínhthiênĐường

19 Bis Ngô tùng Châu (Phan-thanh-Giản cũ) Saigon

Nhị Thiên Đường

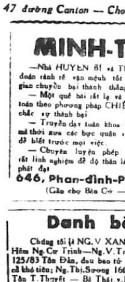

47 đường Canton — Cholon

Ông Văn Thanh

(173 Đào duy Tử Cholon) : Sách Mạnh, Tử và Luận Ngữ không có in ra quốc ngữ. Trước đây, ở ngoài Bắc có sách Trung Dung và bộ Kinh Dịch được in ra thời quốc ngữ, nhưng đã hết từ lâu. Ở đây không thấy ai có. 27 tháng 4 (thêu) Nhâm Tý là 12-6-1912.

Ô Trần phúc Hoàn

(Bộ Tham mưu Không quân—Phòng I KBC 3011):

Tombola ấy chưa thấy xổ.

Một nữ độc giả

(Saigon) : Vấn đề lựa hoa hậu Q.T (không phải quốc tế đâu) báo chí đã *nói* nhiều rồi. Ý kiến của cô hay lắm, nhưng Thầy Cốm muốn *"chấm giờ"* cho rõ. Phải, người đẹp lại phải coi? đẹp, nói đẹp, liếc đẹp, có bắt đẹp từng nửa mới là đẹp hoàn toàn và dễ trúng tuyển. Cô đọc T. C. và VNTP số 37 sẽ thấy.

Bạn Võ hải Đăng

(Mai Phốp) : Bạn đọc Trung học Đệ nhất cấp năm 1954 tại Bát Chu ở Chắc tặng bạn đánh lộn giữa khai sinh mà lại không xin được chứng chỉ đậu (vì thời cuộc) chứ gì ? Vậy không nên khai sinh phóng chơi. Hãy tới 89 Lê văn Duyệt, nhà TGĐ Học Vụ, làm đơn ghi rõ tên, ngày nơi thi, đem theo những giấy tờ chứng thực như thẻ kèm ảnh (có hình) cũ. Rồi cứ giới thiệu sang Học chính Nam Việt mà lảnh bằng cấp. Về tuổi cấu cha mẹ, chỉ cần năm sinh, kém nào ngoài tháng. Tuổi của mình thì phải khai cho đúng với bằng cấp, mặc dù hồ sơ ở Bắc không đem vào được.

Em Nguyễn thanh Tâm

(T.T.H. Đạo) : 15-8-1935 là 17 tháng 7 (dl) Ất Hợi. Ngày 8 tháng 11 (dl) Ất Hợi là 12-12-1935.

Bạn Nguyễn Việt

(Saigon) : Bạn rụng tóc ở trường hợp nào ? Vì bịch trong người làm việc không đều ? Hay vì mới đau 5m day ? Nếu uống Cyclodiène và Bépanthène có thể không khỏi, thì thử làm friction theo cái toa thuốc đã ghi ở số báo ấy xem.

Ô Trần Học

(122 Ng.-a-Thoại Cholon) :

26 tháng 2 (thêu) Đinh Sửu là 7-4-1937

Tháng 6 năm Mậu Dần (1938) chỉ có 29 ngày (thiếu) chứ làm gì có 30 ngày ?

29 tháng 6 (thêu) Mậu Dần là 26-7-1938.

30 tháng 5 (dl) Kỷ Mão (Mẹo) là 16-7-1939

Còn 3 ngày nữa, cho số ngày mai nhé.

Bạn Thủy

(Saigon) : Chưng *"đỏ mũi"* có nhiều mụn cá, có thể nhờ Bác sĩ chữa thuốc Tây hay hơn. Bạn mọi hỏi có thầy thuốc ta mà người ta trả lời như vậy, thì đi nhờ Bác sĩ đi.

Cô Phạm thị Quý

(57/14 ấp Lê văn Duyệt) :

Vẽ ngày thi Sơ học bổ túc, sẽ có tháng các đăng báo. Cô tự cho các em chuẩn bị giấy tờ trước đi. Đơn xin dự thi ở đâu, điểm quận Tư, cũng phải nạp tại Nha Học chánh Nam Việt. Cô tới Nha ấy, đường Lê thanh Tâm (phía gần Sở thú) hỏi thêm. Ở đó có mẫu đơn. Thi sinh tự do, nạp đơn rồi, chờ gần tới ngày thi, tới địa điểm của Hội đồng giám khảo mà mình xin thi, coi tên có không. ở buồng nào Chứ không có giấy báo triệu nhà đâu. Sơ học không có văn đáp. Muốn biết chương trình lớp Nhất thì tìm mua 1 cuốn chương trình Tiểu học ở tiệm sách hoặc ở 89 Lê văn Duyệt. Loại nào cũng hay, nhưng còn tùy ở người dạy và tùy ở học sinh.

Em Thanh Hằng

(Đệ nhị B Hồ ngọc Cẩn) : Nếu mẹ em nhà đúng, thì ngày giờ ấy như sau : Ngày 16 tháng 9 (dl) năm Mậu Dần tức là ngày thứ Sáu, mang 7-10-1938. 6 giờ kém 15 phút là giờ Dậu. Tuy chưa đầy 19 tuổi tây, nhưng tính tuổi ta, cũng là 20 cát xuân sanh rồi đấy. Theo Tử vi Đông phương em thuộc tuổi con cọp. Còn theo tử vi Tây phương, thì sinh ngày 7 tháng 10 phải thuộc tuổi cái cân. (Balance).

THẦY HAI

Tìm việc

160A đường HemXám Lách đường Càng Lộ Saigon.

— Học sinh ban ... đã tật, đã từng dạy học nhiều nơi đây kinh nghiệm, nhận kèm trẻ em từ đệ lục trở xuống nhất là luyện các thí sinh vào đệ thất các trường công lập.

(Kèm thêm Anh ngữ)

Thư đề anh Hoàng Dũng

Cáo thị đấu thầu

Ngày 11 tháng 3 năm 1957 hồi 9 giờ tại Sở Quản-Ý Đệ Nhất Quân Khu sẽ có cuộc đấu thầu công khai cung cấp thực-phẩm cần thiết cho các Quân-Ý-Viện trong Đô-thành SAIGON — GIABINH trong kỳ Đệ Nhì tam-cá-nguyệt năm 1957.

Các chủ thầu thực phẩm muốn dự thầu xin mời đến Sở Quản-Ý, 296 Bến Chương Dương Saigon (Phòng Tài Chánh) để xem điều-lệ riêng trong những giờ làm việc.

KBC. 4.405, ngày 14-2-57

Y-Sĩ Trung-Tá PHAM VAN-HAT

Giám-Đốc Sở Quản-Ý Đệ Nhứt Quân-Khu.

Cơm đoan mùi thơm nguyên chất

BÌNH MỚI RƯỢU MỚI

(ĐÃ PHÁ ĐỂ XÂY ĐỔ)

Nó trực ..trực

Bà chủ hỏi bác tài :

— Trước bác thuê tuần của ấy bao nhiêu một ngày ?

— Thưa bà, hai trăm !

— Những hai trăm cơ à ?

— Vâng.

Bà chủ lắc đầu, ái ngại :

— Thuê mắc thế, kiếm ăn thế nào nổi..

Tôi nói thật với bác,.. chẳng qua vì muốn giúp anh em lao động, nên tôi mới tậu vài cái cho thuê. Tôi chủ trương..kể của, người công, mỗi người kiếm một tí...

Bác tài sống hăn mắt. Bác nhìn bà chủ như thấu phục. Bà chủ chỉ ra ngoài sân.

— Hai cái kia tôi đã cho người ta thuê một trăm tám một cái. Còn cái đen...đen.., kia, nếu bác mướn, tôi chỉ lấy trăm bảy thôi...

Bác tài chưa kịp gật, bà chủ đã ngọt ngào :

— Nam quốc nam nhân với nhau...người cùng một nước bốc áo thảo cây gỗ ? Thôi buổi này, ai đã chắc nắm tay thuốc điếu bén rạp hát bóng.,, Thôi b ồi, này, trông thấy bà con lúc nào, là mừng lúc ấy. Thế nào, bác bằng lòng thuê cái...đen, đen kia chứ ?

Bác Tài vẫn lắm.

Bà chủ nở một nụ cười hồi hả, Bà dẫn bác tài ra xe rồi chỉ vào đầu máy :

— À.. tôi...nói để bác biết trước, cái xe này tốt lắm... đấy...Bác có thuê tôi chỉ tính trăm bẩy một ngày», Nhưng... hình..như nó trục trặc một tí...cái gì đó. Bác chịu khó,... mất vài công...sửa sang. lại... cho nó tốt....mà chạy.

DỰ-NHƯỢNG

Tìm người nhà

— Anh, Đỗ tất Bảo, quán Phà Xá, Phúc yên, VioNam, đã 18 năm. Nhưng biết tin từ 1945, Nay ở đâu cho em là Đỗ thị Doanh, 81 Charner biết tin. Mong anh.

— Phạm văn Lực, con ông Phạm văn Luận, hiện ngụ tại 242-244, đường Pasteur Saigon.

Tìm chú Phạm văn Nhiên tức Phạm văn Quý, làng Quỳnh Côi Hạ, Quận Gia Lộ , Tỉnh Hải-Dương, nay ở đâu cho cháu biết tin ngay về địa chỉ trên.

— Trung sĩ nhất Tạ văn-Chấn số 1 611 K.B.C 6001, tìm Phạm thị Bông. Tạ thị Nhôm, làng Hà-dương, Quận Nghĩa Hưng, tỉnh Bùi-Chu, hiện đã đi cư vào Nam nay ở đâu, gửi thư báo dùm cho Ô. Nguyễn văn Duy, đình cư Bình-Dương, quận An-Hòa, tỉnh Bến Tre.

NGÀY MỘT TRUYỆN

L.T.S. Tất cả tính danh của nhân vật trong những truyện dưới đây đều là tính danh tạm bịa đặt.

Nếu chẳng may có trùng nhau tính danh của bất cứ một người nào thì đó chỉ là một sự ngẫu nhiên hoàn toàn ngoài ý muốn của tòa báo cũng như của tác giả.

Mong quý độc giả thân mến hiểu cho. N. L.

Vợ chồng trẻ

Sáng tác của HOÀNG-SƠN

Mai nằm sụt trên nệm nệm khóc thất thết. Hùng không nói gì, chăng lăng ra trước cửa sổ nhìn lên bầu trời tím ngắt. Thỉnh thoảng chăng quay lại phía Mai định dỗ vợ, nhưng tự nhiên chăng không muốn cất bước. Hùng và Mai lấy nhau sau hơn hai năm giới quen nhau. Thời gian ấy cũng đủ để họ hiểu nhau lắm rồi. Đối với Hùng, Mai là một thiếu nữ hoàn toàn, một người vợ lý tưởng. Hùng yêu Mai không phải vì nàng có một sắc đẹp lộng lẫy, quyến rũ. Mai tầm thường như hầu hết bao người con gái khác. Nhưng khi mới gặp Mai lần đầu Hùng đã có cảm tình ngay Mai đơn sơ từ giáng điệu, lời nói cho đến bộ quần áo. Mới thoáng thấy Mai có lẽ người ta không để ý đến nàng lắm sau, ở Mai có một nét đẳng quý nhất, khiến người ta không muốn rời nàng. đó là đức tính nhẫn nhục như mẹ, điều đạm. Mai là con dâu của gia đình, nhà không được khá giả lại đông con nên nàng lấy Hùng nàng chỉ mới học hết năm thứ tư Trung học. Ở nhà, các em nhỏ, mẹ bận trông nom của hàng, một mình Mai thu xếp dặt dâu vào đó.

Về nhà chồng Mai vẫn được tiếng dịu hiền, vợ thảo ; Mẹ của Hùng mỗi lần nói chuyện với ai cũng không quên nhắc tới Mai.

— Mợ hai nó, được cái người lần nết. Thật hiếm người như vậy !!!

Hùng cũng hành diện vì vợ. Chưa bao giờ chăng thấy mẹ chăng nói đến cách ăn ở của Mai.

Tuy nhiên có một điều khiến Hùng khó tâm nhất mà Hùng chỉ cần chăng chịu dựng một mình. Hùng không hiểu tại sao Mai hay «hòn mát». Chỉ một tiếng nặng hay một lời nói không đâu cũng đủ để Mai giận dược.

Đã nhiều lần chăng bỏ Mai, nàng lại thinh. Và cứ mỗi lần thấy Mai giận, Hùng chỉ còn biết đỗ dành nàng. Từ ngày lấy nhau hai vợ chồng chưa bê to tiếng. giận nhau một hai giờ hay có khi nửa ngày là cùng- rút cục lần nào cũng chỉ Hùng làm lành trước.

Cho đến bữa nay Hùng không chịu dựng được nữa. Chăng nhất định xem Mai khóc đến bao giờ. Rồi rủi lấy thuốc lá hút, Hùng nhớ đến ngày nào Mai đã khuyên chăng:

— Em thấy anh hút thuốc nhiều quá ! Hãy bỏ bớt đi !

Hùng ngoan ngoãn nghe theo lời vợ, nhưng đến giờ tự nhiên chăng cảm thấy cần phải hút nhiều hơn bao giờ hết. Không phải Hùng nghiện, đó chỉ là một thói quen.

Mai nằm mà không thấy Hùng hỏi han gì, nàng khẽ ngước mắt mỉm cười nhìn chồng rồi lại quay mặt đi giả đò khóc. Mai biết Hùng thương nàng lắm. Mặc dầu đã thành vợ chồng, nàng vẫn ung có những phút Hùng đi đánh, vuốt ve nàng như một đứa trẻ. Trước khi lấy Hùng, Mai đã tự hỏi :

— Liệu sau này Hùng có còn quý nàng như bây giờ không ?

Mai khóc to hơn. Hùng không dựng yên được, chạy lại bên vợ.

—Mai, làm gì em khóc mãi thế? Thôi dậy đi ! nào em bé đưa anh lau mặt cho không Hùng nó nhìn thấy nó cười cho...

Mai dậy chăng ra, nàng vẫn khóc.

— Anh đã bảo nín đi mà còn khóc hoài. Thôi ! Ngoan chiều nay đi chợ đưa em miếng mua gì anh mua cho...

Thật ra không phải Hùng sợ gì vợ , song chăng quan niệm, vợ chồng hiểu nhau cần ở sự nhường nhịn. Hạnh phúc gia đình phải chăng do hai người tạo ra. Trước khi chưa lấy Mai, cũng như bây giờ lúc nào Hùng cũng đặt nơi Mai một cảm tình nồng nhiệt nhất.

Tự nhiên Hùng nhớ đến một việc phụ trong. Mai khẽ ghé nhìn chăng. Đến lúc này Mai lại sợ Hùng giận nàng, Mai dậy chải xuống gương. Hùng giật mình :

— Anh nói Mai chẳng nghe gì cả !

Chăng bẽ sốc Mai ngồi dậy, nhìn thẳng vào mặt vợ. Mai phá lên cười như nắc nỏ. Hùng không hiểu gì hết sung sướng reo lên :

— Đây ! Mai có giận anh được đâu.

Chăng dịnh dật lên trán vợ chiếc hôn, Mai ngoành mặt đi. Dầu biết Hùng không bao giờ giận mình, Mai vẫn cứ thử lòng Hùng xem sao. Nàng cựa cậy nằm nhoài xuống giường, Hùng vội vàng kéo lại :

— Dậy anh bảo ! Lêu lêu khóc mãi...

Mai bật cười trước cử chỉ của chồng, nhưng đầu mặt không muốn cho Hùng biết. Hùng dựng dậy đi xuống nhà. Khi nghe tiếng giầy của chồng đã xa rồi. Mai mới nhôm dậy ra gương chai dầu. Ngồi trước gương nhìn thấy bóng mình, Mai mỉm cười vội bỏng :

— Tại sao mình vô lý thế được. Hùng hết sức yêu mình mà mình vẫn nghĩ ngợ chăng...

o%o

— Anh chị lại giận nhau rồi chứ gì !

Hùng không nói. Chăng t hấy anh yên lặng Huyền lại càng chay theo trêu :

— Thôi chịu khó lên đỗ chị em một chút nữa đi rồi dẫn em đi xem chiếu bóng chứ !

— Cô thì biết gì ! Cứ ra !

Huyền bị chạm tự ái sa sầm nét mặt. Hùng thấy thương hại em. Chuyện không đáng dau với Mai khiến chăng giận luôn cả Huyền. có em gái độc nhất của chăng.

— Bây giờ em làm sao đỗ được chị, anh sẽ cho một món quà.

— Nhất định nhé !

Huyền chạy vội lên gác thấy Mai gỡ đầu, nàng đón đến lại phía sau.

— Thôi có ! Chị nhìn thấy rồi !

Huyền giật mình nhìn thấy bóng mình trong gương.

— Anh Hùng ơi ! chị nín rồi đây !

— Có chỉ được ! Mai dậy yêu vào mẹ em

Hùng nghe thấy tiếng em sung sướng chạy lên :

— Huyền đỗ chúng ta đưa đi xem chiếu bóng đây Mai ạ ! Phim gì nhỉ ?

— La Caprice de . gì, em quên mất rồi.

Mai thấy vui lây với tình tình của cô em chăng. Nàng lại tự chọn áo Hùng đang nhìn vợ và em, chăng cảm thấy chăng sung sướng hơn bao giờ hết. Hùng lại bên vợ cài khuy áo cho nàng

— Tại sao em hay giận anh thế ?

Và Hùng dịnh dật lên môi vợ chiếc hôn. Mai đẩy ra.

— Đăng ghét ! Huyền nhìn thấy kia kìa...

Huyền biết ý nên nàng đã đi xuống nhà một mình :

— Thật vợ chồng trẻ.

MỘT NỖI KHỔ TÂM CỦA SOẠN-GIẢ

★ Tự phụ về chuyên môn của ông Bầu ; Tự tin đến tự cao của diễn viên hiện tại, phải chăng là một chướng ngại làm hạn chế một phần khả năng của nghệ thuật kịch trường...!?

Nghệ thuật kịch trường càng phát triển, thì kịch phẩm càng thiếu thốn, và cuộc đoàn hát đều thi đua tìm món ăn mới mẻ cung cấp cho khán giả để bảo vệ sự sống của mình và sự sống của cả ông nhân nghệ sĩ. Bù đập lại lỗ lã trông đó, các soạn giả mọc ra tua tủa, các đoàn hát nhỏ đó mà không đến nỗi bị * kẹt * nhiều.

Nhưng ! mỗi mâu thuẫn đang xảy ra giữa nhà xen kẽ vào giữa soạn giả và các gánh. Mâu thuẫn ấy đem đến kết quả là làm khó tâm cho những soạn giả mới mẻ với những đứa con đầu tay của họ.

Sự khó tâm của các soạn giả mới mẻ lẽ trên tuy chưa được bộc lộ ra cho ông Bầu và anh chị em nghệ sĩ biết, nhưng nó cũng đã thành triệng thực đại, nếu không tìm cách ngăn nó lại, e rằng có ngày nó sẽ thành ! lỗ trống lớn, rất có hại cho sân khấu kịch trường vậy.

Trước khi đưa ra nguyên do mối mâu thuẫn trên, chúng tôi tìm kể lại lai vãng mâu chuyện tâm thỉnh của ! vài soạn giả đã nói với chúng tôi.

Một soạn giả mới, nhưng đã được hoan nghênh ở ! tác phẩm giản dây đã nhìn chúng tôi lắc đầu mà than rằng :

«Mình mới, đâu có dám đòi hỏi như mấy đoàn nghiệp cũ của mình được, dù ông Bầu thích chết đi với tường của mình vẫn bì

| BÀI CHỦ HOÀNG-SƠN |

*chêu. Có ông Bầu sau khi cho diễn vở tuồng của mình xong, thấy ăn khách, ông lại nói với mình: 'Em đừng viết nữa, mà em tìm cốt truyện, xây dựng làm sao cho thật gay cấn, em phân cảnh bối lớp xong đem đến đây bán đứt cho qua, qua sẽ tùy theo mà trả em từ 5 đến 7 ngàn đồng. Như vậy em đỡ mệt, mà qua cũng khỏi mất công sửa chữa'. Nếu mình bán như thế thì cũng tạm

Văn - Nghệ Tiền Phong

bạn sẽ thấy yêu tới và thêm tin tưởng ở tương lai

TIẾP THEO B TRANG 1

Ngoại tướng Do thái, quả quyết rằng sự bá xâm sáng triệt thoái hình thức khối trình Ai-Cập-Ả-Rập một giờ sau khi Mỹ hỏa đồng tăng sẽ hỏa về những quyền của dân số các cường quốc muốn gửi tàu bè qua vịnh này.

Bộ đã nghi những cần hỏa kế sau đề giải quyết tình trạng ở vịnh Akaba:

1) Hỏa một hiệp định ký kết giữa Do thái, Ai cập và Arabie Saoudite để bảo đảm tất cả các tàu bè quốc tế do lưu thông ở vịnh Akaba.

2) Hoặc một quyết định của L. H.Q. về việc thay thế quân đội theo vịnh này, cho tới khi sự tự do lưu thông đối với tất cả tàu bè được bảo đảm.

3) Hoặc một thỏa ước giữa Do thái và Ai cập để chấm dứt sự tranh chấp đã kéo dài.

Bà Golda Meir nhắn mạnh rằng theo ý kiến của bà thì sự « bảo đảm » chỉ có thể gồm những điều gì khác hơn là một lời tuyên bố suông.

Bà đặt nghị rằng Mỹ nên gửi tàu đến vịnh Akaba để bảo đảm quyền lưu thông. Bà nói thêm : « Tuy nhiên, chúng tôi không yêu cầu Mỹ gửi quân đội chiến đấu cùng tới cả ».

LUÂN-ĐÔN.— Theo một thông tin viên của báo Daily Telegraph ở Le Ke, tổng thống Nasser sẽ đình ra lệnh ngưng công tác tại kinh Suez để đổi lấy việc Do thái rút khỏi vùng Gaza và vịnh Akaba.

Chánh phủ Ai cập không còn muốn nhân nhượng về vấn đề vùng Gaza và vịnh Akaba.

Chánh phủ Ai cập không còn muốn nhân nhượng về vấn đề vùng Gaza và vịnh Akaba.

Liên hiệp quốc không có gắng mạnh mẽ để bình vực quyền lưu thông. Bà nói thêm rằng Nga-Xô cũng lợi tức liên mở một cuộc hành trình chống Do thái, nhưng không thành công. Bà nói thêm : « Tuy nhiên, chúng tôi không yêu cầu Mỹ gửi quân đội chiến đấu cùng tới cả ».

LUÂN-ĐÔN.— Theo một thông tin viên của báo Daily Telegraph ở Le Ke, tổng thống Nasser sẽ đình ra lệnh ngưng công tác tại kinh Suez để đổi lấy việc Do thái rút khỏi